

Já se rád pasu (lapasu)
pohledem na krásu tenkou v pasu. (v pasu)
Rád šel bych cestou necestou,
za v pasu tenkou nevěstou, jakou je
Cecílie, co žije na Moravě, tam co je Dyje.
Cecílie, oči pomněnek a tváře magnolie.
Kdyby chtěla, na každém prstu tak deset by jich měla.
Když se usměje roztajou závěje, celý svět okřeje.

I ten Romeo Julii dal by za Cecílii.
Cecílie to fuldouzr a kombajn v jednom těle.
Cecílie nohou seje, rukou pleje, hubou mele.

Ale zrovna nedávno jsem byl na brigádě a co vidím,
Cecílie tam dojí krávu vzhůru nohama.
Povídám Cecílie, co to je za nápad dojit krávu vzhůru nohama
a ona povídá, to je zlepšovák,
já chci aby ta smetana z toho vemene vyšla ven první.

I ten Romeo Julii dal by za Cecílii.
Cecílie, když se špatně vyspí, syčí jako zmije
a pak bije, kde jsou pomněnky a kde je magnolie.
Málo stačí a Cecílii narostou hlavy dračí,
leč za chvíli moje Cecíli zas jako lilie.
Pro tu proměnu vzal jsem si za ženu Cecílii.